

gicae ad reparationem damni obligent, non ligant conscientiam, nisi post sententiam judicis.

APPENDICES.

EXERCITATIO HISTORICA.

I. §. Petrus Episcopatum Romanum suscepit, & suscep- *Pontifices.*
tum ad mortem usque non dimisit. 2. S. Victor non
rupit pacem cum Asiaticis, nec S. Stephanus cum Cy-
priano & sociis. 3. Idem Stephanus non approbavit omne
haereticorum baptisma. 4. Illa controversia Stephanum
inter & Cyprianum a Cypriano & sociis probabilius habe-
batur pro disciplinari. 5. Lapsus Marcellini inter fabu-
las locum meretur. 6. Probabile est Liberium nunquam
lapsum fuisse: sicui tamen formulae Sirmiensi subscripsit,
subscripsit primae. 7. Honorius non fuit Monotheleta, nec
adeo certum est, eum sacerdiciae damnandum esse. 8. Zosi-
mus errores Celestii & Pelagi non approbavit, nec etiam
nimium indulgens fuit erga homines catholica sensa piae
ferentes.

II. PP. Ariminenses non errarunt in fide, multo *Concilia.*
minus Ecclesia integra in illo concilio errasse dici potest.
2. Canonice damnatus est Nestorius in Concilio generali
tertio. 3. Decreta Sess. quart. & quint. Concilii Constan-
tiensis intelligenda sunt de Pontifice dubio. 4. Non sunt
probata a Martino V; neque etiam postea ab Eugenio
IV. cum decreta Concilii Basileensis selecta a Germanis ra-
ta habuit. 5. Concilium Trident. in nullo aberravit a re-
gulis veterum Conciliorum, igitur eandem auctoritatem
habeat oportet.

III. Canones ita dicti apostolici non habent auctores *Patres &*
Scriptores.
ipso Apostolos. 2. Opera S. Dionysio adscribi solita,
probabilius non sunt Dionysii, licet sint auctoris valde an-
tiqui & eruditi, & ideo nihilominus magnae auctoritatis.
3. Septem epistolae Ignatii prout a Vossio graece & ab
Ussorio latine in lucem prodiere, genuinae sunt. 4. Te-
stimonium Josephi de divinitate Christi authenticum est.
5. Pro-

5. Probabilius est Eusebium Caesareensem etiam post Concilium Nicaenum fuisse Arianae haeresi addictum. 6. S. Cyrius impugnans Nestorium non est lapsus in haeresin Apollinaris, neque etiam praelusit Eutychianis. 7. S. Thomas nullibi docuit praedeterminationem physicam esse aut principium necessarium ad exercitium liberum voluntatis, aut esse gratiam efficacem ad actus supernaturales eliciendos necessariam. 8. Joannes XXII. nunquam tenuit pro certa sententiam afferentem animas defunctorum ante extremum judicium non videre Deum intuitive, licet dubius haeserit aliquamdiu.

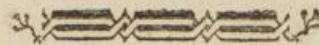
*Dogmata &
haeresis.*

IV. Symbolum Apostolorum ab ipsis Apostolis conditum est. 2. Athanasianum ita dictum probabilius non est Athanasii. 3. Nectarius non potuit abrogare, neque etiam abrogavit confessionem privatam, sed tantum confuetudinem peccata occulte commissa, publice confitendi, & poenitentiarum hunc in finem constitutum. 4. Controversia de confessione tempore Gratiani non erat in eo, utrum praecepto divino peccata per confessionem exponna fessa essent; sed in eo, utrum per contritionem perfectam jam ante perceptionem sacramenti peccata remitterentur, remanente tamen obligatione confitendi, an vero tantum in perceptione sacramenti. 5. Seculo quinto extitit haeresis Praedestinatiana in Lucido presbytero, & seculo nono reluischata fuit a Gotteschalco monacho. 6. Pelagius & Celestius nunquam admiserunt gratiam internam voluntatis. 7. Bulla *Unigenitus* est Bulla dogmatica, & non tantum lex disciplinae.

EXERCITATIO

EX SCRIPTURA, ET LINGUIS ORIENTALIBUS.

*Scriptura
& fontes in
genera.* Libri scripturae sacrae antiqui testamenti inter multiplices reipublicae Hebraeae ruinas nunquam ex integro periere. 2. Fons Hebraicus, sicuti & fons Graecus novi testamenti nullo adhuc errore contra fidem aut bonos

bonos mores infectus est; neque est ratio sufficiens, suspicionem corruptionis impingendi Judaeorum Rabbinis, utpote qui nec potuere, nec etiam voluere hoc scelus in se admittere. 3. Puncta vocalia Hebraeorum recentius addita sunt textui a Masoretis circa finem seculi V. 4. Narratio Aristaeae de septuaginta interpretibus non est quoad praecipua capita commentitia, licet forte quoad aliqua adjuncta vacillet. 5. Ex Genesis Cap. I. fonte etiam in *In specie.* subsidium vocato, non evincitur Trinitas Personarum in Divinis, licet pluralitas satis certo evincatur. 6. Ex Genes. XVII. v. 14. non potest confici, circumcisionem, multo minus autem reliqua veteris legis sacramenta contulisse gratiam ex opere operato. 7. Frustra Judaei celeberrimum Jacobi vaticinium Genes. XLIX. v. 10. 11. &c. de adventu Messiae, ruinae regni Judaici affixo, ex fonte Hebraico elidere conantur. 8. Melchisedech Gen. XIV. obtulit verum sacrificium in pane & vino; neque veritas fontis huic sententiae adversatur. 9. Septuaginta hebdomadarum, de quibus Daniel Cap. IX. initium sumendum est ab edicto Cyri. 10. Difficultates, quae ex chronologia profana obmoveri possunt, optime dissolvit differentiatione chronologica de septuaginta septem hebdomadibus ex genuina versione septuagintavirali Danielis ex tetraplis Origenis Romae nuper edita assumtis, cui ex fonte Hebraico aliis punctis lecto plurimum subsidii accedit. 11. Malachias Cap. I. v. 10. praedixit sacrificium novi testamenti proprie dictum: Characteres ibi praedicti in nullum aliud quadrant, nisi in sacrificium Missae. 12. Certum est ex scriptura praeferentim novi testamenti fuisse olim veros energumenos; neque ulla difficultas est, cur hodie dari non possint, aut hinc inde non dentur. 13. Contradiccio apparet inter genealogiam Christi a S. Matthaeo, & illam a S. Luca descriptam optime complanatur dicendo, S. Lucam recensuisse genealogiam Christi maternam per avum ejus S. Joachimum. 14. Versiculus 1. Joann. Cap. V. v. 7. de tribus in coelo testibus authenticus est.

O. A. M. D. G.

